

Niamuno Sargas

broliams Lietuvininkams žines pranešas.

Niamuno Sargas, Ragaineje kas pėnųęzią išdūdamas, kaštūja prie arcziausiojo pušto ar per gromatnešį apsteliūtas ant bertainio meto 35 peningius, su prinešimu į namus 50 peningiu. Ir pati laikraščio spaustuwe priima apsisisteliawimus.

Apšakymai į Niamuno Sargą įstatomieje kaštūja po 10 peningiu už tožną smulkeis raštais išspausťą eilę ir yra šio laikraščio spaustuweje priimami. — Gromatas dėl laikraščio rašomas priima rėdntojas Ragaineje (Ragnit).

Mr. 14.

Ragaineje šeredoje 24. decemberį

1884.

Šis metu bartainis baigiasi. Brolei Lietuvininkai nūširdzei užprašomi ant ateisencziojo metu bertainio tū weikausei, dar pirm naujuju metu, apsisisteliūti kas nedelę išeinantijį

„Niamuno Sarga.“

Wiši pustai, gromatnešei, ir pati laikraščio spaustuwe priima apsisisteliawimus už 35 pf., su atnešimu į namus 50 pf. ant metu bertainio.

Niamuno Sargas kaip iki šiol ir toliaus pašiliks Lietuwininku wernu draugu, jūs ju reikalūse užstodamas ant pamatu žemes žokano.

Šis daug pusių tapeme užprašyti Niamuno Sargą padidinti; toktai taps padaryta, kaip weik tik daugiaus skaitytoju prisidės. Su Niamuno Sargu tada išeis kas nedelę priedas su abrozais (ilustrawonėmis), kėtures puses didelės. Prefia ne daug tepasididys.

Tikriems broliams Lietuwininkams širdingą pašweikinimą ir labas dienas į naujūsius metus įstojant prisijusdami laukiame lintsmo susimatymo nrujūse metūse.

Redypste „Niamuno Sargo“.

Psalmas 52.

(Pabaiga.)

Wienas karalius iš anos Muamėdono jenofios giminės, beje iš anos paczios jenofios (numydiškios) giminės užgimęs, Zugurta wardu, jau pirm bewei 2000 metu buvo Ryho mēste, tū kartu „kul-turos sweto“ wyriausiam mēste, užsilaitęs. Tai wišq anos didžiosios rymiškosios kulturos biaurybė bei puwesi matės budamas, ir jau wel iškeliandamas ir pasawo tolimaję, rods „kulturos at-mestaję“, ale, po rymiškosios kulturos prapūlimo, su Diemo malone tik dar šiandien įhdinciję ir tarpšanciję giminėle jurgizdamas, ir jis anam Ryho mēstui hitais dywinais žodžais su Diemu šafė: „D pertamafis mēste, kurs weik prašusi, kad tiktai pirkeją busi radęs!“ Anjai žodis weik tuleriopai ant Ryho išsipildė. Ir pati jo cėcorystė įyk ant daugiausiojo siulymo tapė žalnėriu pardūta.

Tai ir anie Lietuwininkai, kurie pinigėlis perkami budami, ir už užmokestį arba swetislą garbė prieš teisybę ir prieš sawo šęžinę birbdami, sawo giminės prapulties

ir išnykimo meishja, teatsimena ir anie ano Zugurtoš žodžio, teatsimena anie ir ateitinės teikimo ir peikimo, kursai, pagal nusidawimu teisybę, juju laukia! D kad tik butumbime teisus, kaip annu pagonu du!

Bonas Jezus aname 3. perskyrime Matijofiaus ir šiandien wadina ant teisybės kelio — ale apjekinamūsius rasi nūprošuai. Bone, atwerk tik musu atis, kad prie tamės laitytumbimēsi, ir wis daugiaus prie tamės priswerstumbime! Šztai numydiškioji giminėle ir paczijoje sawo pagonyštėje prie nepažįstamojo Diemo prisilaitydama, ir, pagal šw. Po-wilo žodi ju šęžinėje šantijį Diemo žokanę garbindama, dar po rymiškosios kulturos prapūlimo, dar po daug šimt-mecziū arabiškosios waldonyštės, su Diemo malone tik iki šios dienos gyna, jauna ir sweika pašilko, taip kad ji dabar su Diemo pagalba pirmąjį perstatymą ano diewiškojo žodžio, kuro ghwasties twapq ir jau pagonyštėje pajusdawo, dar wis tų paczią sawo kalbą kalbėdama, lintsmai sulaukia. D taip o

jau ir musu lietuwiškioji giminėle, jei ji tiktai prie sawo pažįstamojo Diemo, prie triniwenojo dangiškojo Diemo sawo sentėwui wernai prisilaityti, o jojo prisatymus ir musu išgančiojais palink-jminojancziūsius žodžius ir sawo kudi-kiams ir kuditui kuditams pagal sawo galybę, be jokios kitu žmoniū pagalbos, tiktai pati wernai ir nekad nepailsdama iki amžiu amžiu toliaus nor padūti ir, lyg brangiausiajį tēwonyštę, sawo paczios širdingoje, prigim-toje kalboje wišoms ateisenczioms giminū eilėms, nū wienos eilės iki kitos, tiktai į širdį įbėti gatawa yra, tai, manę mylimieji brolei, tai ir ji per wisas wētras, per giedrų orą ir per uka-nas, ir po šimtmečių, su Diemo malone, dar taip o jau gyna, jauna ir sweika pastowės, o ir tada dar bus, Dieme būk, kaip dabar tarp daug apnin-kancziū ir apfelbiancziū priešininku, tik Diemo mylima, tik kaip „algyu medelis Diemo šwentincziuje“. Tai dangiškas Diemas maloningai teroczija! Amen.

D-ras G. J. J. S. isz/Gr.

Dovydo psalmas 56.

(3 lietuvikų giesmės išverstas.)

Dieve, gailėties tu manęs,
Kad žmonės nor praryt,
Kad prieš mane jau karą wes,
Ir pikt man nor daryt!

Manę praryt norėtu jau
Kas dien neprietelis:
Dieve, kaip daug ir dar daugiau
Manę apniuka wis!

Kad su baiminga ašimi
Briegadą pamatau,
Nusistebėdamas t a w i m i
Bėdas nusitratau.

Žadejo Dievas — kalin, beda!
Ji noriu išpažit:
Dievu tikiuši; ką tada
Žmogus man gal daryt?

Jie wisą dieną jau senai
Man perkreip žodelius:
Jie jieško to wienintelei,
Kas ant ištados bus.

Jau rentas, slepias, numanau,
Jie kožno žingnio lauk,
Lyg špėgai, klausos, ką sakau,
Tai šnibžda: „Jau sugaut!“

Tu Dieve, tik prašumk anuš,
Vistumą ju sugaut!
grumdyjanczius didzius pulkus
šit gūbūt, sugriant!

Kaip eit ir kaip ateit turin,
Keliu man sustaitai;
Ir ašaras sawot man tu;
Žafe tu jes laikai.

Tą dieną, kad tawėpi haufs
Pripauidžiama Burna,
Neprieteli tik atsitrauks:
Man Dievas gelbt, ir gama.

Žadejo Dievas — kalin, beda!
Ji noriu išpažit:
Kai bejo pons: tur ir Burna
So garbė apšalyt.

Dievu tikiuši: jis gana
Gal baimę išwaryt:
Dievu tikiuši; ką tada
Žmogus man gal daryt?

O Dieve mano, t a, kuriam
Žadejei pats sawe,
Atleisk ben šit užmiršusiam
Ir liaupsint dūt tawė!

Dievas dušiai gelbejo: nemirs,
Nepatrikau toje;
Gėrybė jo hirdis patirs
Gywuju šwiejoje.

D-ras G. J. J. S. isz/Gr.

Dikriejie uždaviniai mokikškosios kultūros prie Niamuno.

(Priemazga.)

Kas tikras patrijotas nor buti (ne tik tai but toks esąs, pas angliškiu išimelinti), tas tenėpaukia tokius tuščius žodžius į swetą, aniems Epejionams lyg, kurie, ir joks mislis, nie, „dėdė“ Epejionu Džano“ tik haufs ir gana, but

su daug iskiu atkartotu haufimu rasi ir tošiam tuščiam žodžiui bile kokia mislis lyg leste iš padangės atleisenti. Beje toks kirmeluczių haufimas tankei primena aną nusidawimą iš apaštalu nusidawimu 19. Kas tikras „patrijotas“ buti, ne tik tai per toki išsiškaukti ir išsiškaukdinti nor, tas tai teparodo sawo darbu. Tifrasis patrijotizmas wis pradeda nū namu. Žmones mokiti noret, kad sawo didžiąje tewiškė myletu, ale sawo mažąje tewynė panekintu, tai lyg kokia paityste yra, but wiens mislyjės, kad galis ant kalno pasistelti, nelipdamas, arba ant kalos nukeliantu nepažindamas wandeninti, ir lyg kokia burnyste, but wtenas noris puikia fermėga apširedyti, ale be maršiniu, arba brangią sepurę užsidėti, o tik nei jokių šopagu neapšiantu. Didysis „patrijotizmas“ be meiles namu, namiškiu, wiengencziu ir mažosios tewynės, yra taip pat galimas, kaip butas su stubomis ir stogu, ale be pamato. Kas tokiu buto pawidalu pasistites, tas šiti įžiures, ale rasi per wėlai, kad prisigawes. Toks paslui daromas, užmokamas „patrijotizmas“ laiko, kol jis gerai užmokamas, ir kol nėko nepašoma, ne kaip wienas haufimas. Jis sawo tiktą budą, kad widuje tuščias esąs, parodo, kaip weik nelaimingi czejai užeina. Lietuwininkai, kurie mielai už sawo karalius swetimoje kateleje sawo ghwatį aperawodamo, tie wisi myledamo, šiltai, wernai, neįstartiniai myledamo sawo mažąje tolimąje tewynė. Ar kas dabar rasi nor bandyti, kokie tie bus padonai ir žaliėret, kuriūs žmones mokino sawo mažąje, senąje tewynė kruwoje su kalba lyg patį paneinti, idant „toliaus ateitu ant sweto“, kaip anš patikliausias sakyimas nemislyjancziu žmoniui tai ištaria? Saugoties, ponuzi, kol czejās! Gali senąje wernybe lengwei atstatyti, ale nekados je negali wel įstatyti. Jei tikras patrijotas nori buti, tai geriaus bus, jau daugiaus nekalteti per daug apie aną tawo pazirtąjį tolesnį atėjimą ben iti Piliawos, iti Karalaučzius, iti Berlyno, bet atpencz pasi-procewot sawo karaliui jojo geriausius ir werniausius žaliėrius bei padonus ant wietos išlaityti. Jei jie wisi pagal tawo žodi „toliaus ateis“, kokią nandą karalius tur iš to? Tu šep wis, lyg pagal kokią pareigą, peiki aną bašingąjį pawidala, tolyn žengimu wadinamąjį (!), o tu pats nori, kad žmones wis dar toliaus pareitu. Tik gerai žiūrėk, ar nesiras toks ryšys tarp ano tolyn žengimo ir tawo toliaus parejimo. Tą wieną, bene pagal kokią „pareigą“, peiki; antqaj, pagal kokią „pareigą“, giri. Žiūrėk, ar tai susitaria. Tolyn žengimą žmones pagal tawę rods tur wengti, ale toliaus parejimą, bene toliaus už Berlyno, tą nori palecewoti. Prieteliau, tu prisigaumi. Dirbt tik tai toliaus, tai weik matysi.

Jei mislyji, kad tu, wyriaušybes dėlei, žmonėms turis prišauti: „Nežengk tolyn“, tai but teisus ir protingas, o saugoties ir šio dywino prišautimo: „Pareik toliaus.“ Kas tai per dywinas bu-wag: „swagk tolyn“, uždrausti, ir „pareik toliaus palecewoti!! Beje, žmones rods ir tur toliaus pareiti tikrame moksle, kurs ir iš mažiausiojo kampuczio dwasė iti Džano ir angliu misliu ir naudingas pašildes pašilio, ale ne tas tolia budu,

kaip tu tai jems palecewoti: toliaus už toki „dwajės fiaurumą“, kad jie dar myl sawo mažąje tewynė, sawo žemąje prie-gimti! Toks tolesnis parejimas yra tolesnis parejimas su šetonu! Išlaityt sawo maldžei tikrus, wėrnus Lietuwininkus ukininkus, kurie myl sawo kar aliu ir tewiškė, ale ir sawo mažąje tewynė, kaip anie senieji karygei abu. Išlaityt ir jūs tokeis, kurie nenor „toliaus pareiti“ ant sweto, bet mielai yra pakajingi ten pasistidami, kur ponas Die-was pats jūs yra patatęs ir kur ju dar-bas reikalingiausias ir naudingiausias yra, butent sawo senojoje numyletojoje tewynėje Lietuwoje. Tai wieną iš swarbiausiųjų uždawimu mokikškosios kultūros prie Niamuno daug geriaus išpildyti, ne kaip wis ant pylimu (Bancu) stowedamas ir su pilna burna apie „sawo kultūrą“ i wisas kalis trimytudamas, bene lyg žydukas ant turgaus pirkejams pasilecewoti jieškodamas.

Wyriaušiosios žolės, tai, prieš išny-kimą mažųjų gywatininku bei ju stono, tai wis buwo ir bus, tos paczios kaip ir prieš daug kitu dwajės arba drangystės ligu musu czejė, butent: meile krikščioniš-koji meile žudiui i tewus bei sentewius, ir wisus juu gerūsius padawimus, i tewynė ir tewiškąjį budą ir kalbą, beje i prigintąjį kalbą, su kuria kruwoje ir wisi kiti tewynės dalyfai ar panekinami ir numetami, ar mylini ir garbinami ir išlaikomi yro. Kad ir keli „mokslas, pasistaka žmonės, kurie bene ir Karalaučzionies išmintingoji, didžio Ranto mokslą nors pawiršium cziupinę budami, rasi jojo wardu ir patys pasigirti nor, tik taip menkai apie žmogishkąjį notura kad jie wisai nesupranta, koks dywinas ryšys žmogaus talbasu jo mislimis, su jo žminczia, neatrįstinau žuwiennyja, beje tokiu budu žuwiennyja, kad wisai nera galima tą wieną įžeisti ir ta antrąje de jokios ištados iš-kawoti, arba tą prigintąjį kalbą išnaikyti, ale tą su joje iš wienos šaknies išaugu-ijį sawo sentewiu bei prijinties bei pa-dawimu bei tewynės budu garbinimą ir meile išlaityti, tai labai šmutnu parodo, kad ir „mokslas“ žmonėms daug juu moklo wieni žodžei be jokios mislies ir be jokio wartojimo su pacziu protu, tepasi-liekta. Ką maczyja augštoji psikologija (mokslas apie dušią ir dwasę), jei je ne-gali nors taip toli wartoti, kad apie mislyjimo pasinešimą ant kalbos, ir atpencz nors kiel kiel koki swetą dumojimą pasitaisytumbei? (Dar ne wistās.)

Musu kaimynu žirdingybė

(Priemazga.)

„Kas Lietuwininkams ipatishka, tai tos Wycherto primintuos wencziawonyškes „del bandymo.“ Žtarmė, norint pa-prasta (prie Wofiecziu!), nepritinka. Po-ras „ant probos“ sueina, noredamu žinoti, ar busenczei wencziawonyštei tinka. Da-bar toj labai retai beatšitinda. Ar fu-met būmės parrotus, kad ir mergaites ant tokios probos butu cjušios, man nera žinoma; dabar nois jau ir tawai ir gen-tyš tokius priegadingus bandymus nebe-prileidžia, ir tik menkai mergaicziu ant to teįsileistu. Wencziawonyškes ant probos, kiel žinon, tik šepin wartojama. Tain patyčiau, kad nekuri šepo tokiu teįsle

menėsių keturis vyruš į savo namus dėl probos buvo priėmusiu, ale koją jau po keliu nedeliu — wieną jau po aštuniu dienu — su gėda savo kėleis pavariusi. Paiturincijos heires — kaip tai ir prie Wofiecziu atsitinka — įpatiskai neatleisimai tokiu wyrū apgultas, kurie „itekti“, t. e. per wėdina gerą gaspadorystę nor įgti. Tai gudriosios našlės žino, ir proba tada wryiaufei tą mērį tur. pobudį (karakterį) wėdžio ir jo išmanymą gaspadorystėje pažinti. Galiaufei turū pri-pažiti, kad apsiėjime laike wiflawimos ir pirm swodbos nekuriuše Wofietijos kam-paše dar labai dwini paproczei randasi. Tū primenu scėnė Zmermano „Oberhof“e, kur medžiotojas dūsterį su jos jaunūiu „neabejotinoje grupoje“ užklumpa, ale Zmermanui neipūla, prie to apie pasileidimą wēstpaliskū mergaiczū kalbėti.“
(Dar ne wiflaš.)

*) Tai paikiausias pramanymas; jog tai netiesia, jau iš to turėtu suprašti, kad musu kalboje nėra tu žodžių paprastinai wartojamūju dėl Wofiecziu „Eben auf Probe“. Jai prie musu tas budas butu taip labai įnyšas, tai ir tam wifšūtinai wartojamieji žodžiai rastūti. Ir patš iškuldytojas nėra to paproczo nekū pritapės. Tam atpenz reikia ant to nurodyti, kad tasai budas prie Wofiecziu ir senowėje buvo ir dabar dar tebėra. Wryiaufi liudymu to paproczo prie musu taimynu yra nesėnei Leipciūje prie S. Szurwato ir dr. ikejusioji knigutė: „Ueber die Probenächte der deutschen Bauerinnen von Frd. Chr. J. Fischer.“
Gĩa mienoje wietoje flow pa-
„Dauktininkai savo paproči (Pro-
nėtu netatū igrana, jog ne retai
„Jauki tieme kofū ufininkū apie jo
sūlietu iweitatū pasiklausinęs, kad gilai dėl
igrodymo, kaip jos gerai užauga, ir wihu atwi-
rumu ir tewiškū pasigerejimu papajatoja, kaip
jos jau pradedancijos jomo atėjimo (scil. jau-
nitiū) naktis laisūti.“ Daugiau iš tu kniguciu
priwesti nepaweljoja padorytė. Priwēstieji
žodžiai jau gana akšiai apie tai liudija. —
Desuprantama to dėl, kę Wychertas samyje dumojo
tosiū nēfus iwētū apie Lietuwiniū prama-
nydamas, o atpenz apie tās paprocziū prie
Wofiecziu tyledamas. Tur buti, tai raše iš
kotiū neapstantos.
Ned.

Perzwalga. Iš swetur.

Englantas. Liundono pulicija dar wis piktadeju tebejieško, kurie aną didij tildą paplaipinti norejo, ale itū fiol nūprosnai. Liundono waldžia siulo už išdawimą dynamytardu 100000 marciu.

Spanija. Kaip Prancūzijoje ir Itali-
joje, taip ir Spanijoje darbo stola pra-
bėda didintiesi. Darbininkai didžeis pal-
kais prašo nū waldžios darbo, idant ne-
primalytu badą kentėti.

Belgija. Briselyje sudumota, mokslą žematinėje mokslincijoje wifai iwētiskū palikti, ir nei jokiam kunigui wėros pa-mokflo nudalijimą mokslincijosenepawelyti.

Moskolia. Prieš wieną trutį, kuriūmi caras wafiamo, 7. dēc. atentatas bandy-tas, kurlai wienof nutreiptas. Wienas kale gelskelio trutis pašatytas žalneriū tapē atraštas užmuštas, o netoli lawono padarynė, kuria bandyta wėjes atleisti.

— Unija rašo: Mufkawa, 16. now. Musu mēstas jau nū dweju dienu yra dideliame sujudime. Ant ulyczū ir tur-gawieczū frižda daugybės žandaru, ka-zoju ir pulicistū. Pulicijos butas, kalsėjimai ir ghywenimas genarolgubernatoriūš Dolgorukowo, mēsto perdetinio Rozlowo

ir Kattowo, rėdytojo gazetos „Moskowskija Wedomosti“ yra Kazoku ir pulicistū ap-statyti ir saugojami. Prie kōžu mašne namu yra primušti poperei su apsatymu nū Rozlowo, kad mēsto gwyntojai butu tylūs ir pagelbėtu wryiaufybei pergaletū maistininus. Kazernoje waiflas stow gatawas kōžą walandą stoti į mušį. D mušis gal ir atsitikti, nēs dweju dienu humyje buvo 5 namu užbegimai ir dau-gybe wisur išmėtytu maistiskū atsihaufimu taip gudrei, kad pulicija negalejo nei wieno išmėtytojo sugauti. Prieg tam tiedwi dieni turėjome 7 susibėgimus žmoniu uly-cziose, kuriūs padarė studentai ir tie susi-bėgimai wisadus kėlė didį trenksmą. Wie-name tokiame susibėgime rewoliucijonė-rai haudė į puliciją iš rewolweriū, po to Kazokai atleše emē problemis kapoti maistininus. Birniejie susibėgimai ant uly-cziūs atsitiko dabar, kada antroje adynoje po pietu į ulyczą Dolgorukowskij Pereu-lof susirinko į 300 studentu, o iš ten ejo wis dainūdami maistiskās dainas į uni-wersitetą ir czia laisė maistiskās knektas. Wienas studentis tapē ant stalo pakelta ir knekėjo į 600 subėgusiu studentu labai aktrei nekūndama carą ir waldžią žodžis: „Regul gwyūja walna republikska Ma-skolija!“ Wisas tufirintimas iš wifo balso sušuko „ura“. Iš czia wisas susi-rinkimas ejo dainūdamas maistiskās dai-nas į mēstą. Ant rinkos Strašnojo Bul-war jās wisus pulicija ir Kazokai pasi-wijo ir wryšyrė išsikirstyti. Wifai išsi-sklaidė bet tittai dėl to, kad wēt tājais susirinkti.
(Dar ne wiflaš.)

— Kaip lyberalistieji laiskai pra-neša, Paruze žinē apie nupūsimą kun-
gaifkežio Bismarkio Wofietijos saine (at-
stumimą antrosios direktoriaus wietos lau-
finiame urėde) didį džiaugimą padariusi

— Nesėnei Petrapleje tarp sugautūju nyjilistū ir ju pirm kofio laiko iš Petra-piles prapūlusyjis wadowas atraštas.

Iš Wofietijos.

Berlynas. Rodosi teisybė esanti, kad 15. dēc. wifose Wofietijos kazernoje prie žalneriū socialdemokrotiskū raktu įieškota; nėra tū žinoma, ar tur kę atradė.

— Praėjusiąjį serebą saimetapē išWenku pušes prašyta, kad ju kalba lygia teisybė su wofiskaje gantu. Tapē apie tai ilgai ginezyta, itū galiaufei prašymas komisi-jonui iš 14 wyrū dėl apmąstymo tapē padūtas.

— Cēcorius ir hį met, kaip kas metą, daugumą kupczyziū aplankė, kaledoms pirtiniūš barydamas.

Iš Lietuwos.

Tilže, 19. dēc. Wakar „Lietuwifkioji raktu draugystė“ laisė jomo mēnesinį su-sirintimą. Swarbiū, musu reikalus už-gaunancziū dalyku nėra priminti. Piktū-pemū Hofheing as kalbejo apie nekurią knigą apie paprocziū Rytprūsijē, buda-wonės rotas Kapickis iš Tilžes apie „bu-dawonės ir pramonės paminklūs wata-riniūse Prūsijē“, gimnazijos mokitojas Kurpatis iš Tilžes apie nekurias masfo-liskās knigas.

— Transporterās R. iš Karaliaucziūs pargabeno perjieškiojimo apfalime dėl

wagystės stowintijį darbininką Zelwati, kurlai itū kalsėjimo atėjes paprašė, kad jo palydomas pawelytu prie Zemaitacziū, karcziauninko ties subducziū, stiklą alaus išgerti. Žiems trims (su Ž.) begeriant kalins pasiprašė, kad pawelytu, jam su Ž. kelis žodžius po keturiu atū pafalbėti. Iš antros stubos kalins jau nesugrįžo. Zemaitatis tapē dėl pagelbėjimo kalinį paleisti suintas. Antrą dieną tapē ir iš-sprufusyjis kalins sugrebtas.

— 20. dēc. Korawonės kamara pra-sudyjo žinforiū Papenditį iš Tilžes dėl prigawystės ant 6 mēnesiū kalsėjimo, dar-bininką Rasteitį dėl wagystės ant 4 mė-nesiū ir dėl ubagawimo ant 14 dienu kalsėjimo, liūsininką Žikeri iš Marien-waldės dėl wagystės ant 1 meto bau-džiamos kalsėjimo ir nemedusijagė Anę Re-wingerikę iš Stirksto dėl pafawojimo wogtu daigtu ant 1 mēnesio kalsėjimo, dūnkepiū mokitinį Rederį iš Tilžes dėl wagystės ant 3 mēnesiū kalsėjimo, galiaufei liūsi-ninką Roberaitį iš Szafuneliū dėl 6 wa-gyščziū ant 3 metu temnyczios.

Sylokarczioma, 16. dēc. Naujos kasijos tapsencijos budawotos: nū Žibu per Grabupus ant rubeziaus link; nū Szu-deraicziū ant Sausininkū; nū Kalnininkū ant Lapynu; nū Szafunu ant Jufnacziū gelskeldwaro ir nū Rintū ant Mines.

Pagerinimai.

13. num. R. S. ant antrosios pušes 3. skilties 28. eilėje nū wiršaus yra žwaigždite, tai priminimas, kad apaczioje toliaus išguldoma. Szifai išguldymas wienof per statytoju neažlumą 13. num. išleistas hitaip skamba:

*) Ponas kunigas Immikas: Immisch, der Panlawismus; Leipzig 1884. Ponas kunigas J. jau pirm telu metu wieną labai pagirtą pranešimą ewangeliktoje draugystėje Bresliamos meste laisė, kuriame jis ižrodė, kad waltunyštē ir t. t. ir tarp Wendu dėl nesu-prantamo wėros mokflo įiradusi.

9. num. R. S. ant pirmosios pušes 2. skilties 9. eilėje nū wiršaus po žodžio „giedodawo“, per statytoju kaskybē išleista: „arba ir negiedodawo“.

Gromatnhezia.

Rr. W., Tilžeje. Tamo gromatēle su giesmelėmis yra mano rankoje; jos taps sunaudotos, taip wēt tū wietos bus. — 11. num. R. S. išsiuntėme antrū kartū 5 eks., ar gawai? Ant „Lietuwifkiosios raktu draugystės“ susirintimo man dėl laito stotos nebūwo galima numyti.

Ernestui W., Tilžeje. Jusu žirdingoji gromatēle yra mano rankoje. Dėkui jums už pasiprocemojimą ištirti, tur p. S. gwyena; kad netyrėte, nėto nedaro. Apie tai, kad p. S. Tilžeje nor spawstume įtitielti, wifai nėto neži-nau. Kasi tittai tolia nētu žauna. — Kad tie ponai lietuwifkos draugystės jau nemota lietu-wifkai, tai jau jiems reites po pajalcziū fibti. Tots daigtas ant iweto mos bus pritirtas. Wienof wifai nepadoru, kad tos draugystės wryšnybėje nei wieno nėra, kurs galetu kę i wofiską išguldyti.

Karaliaucziūs špyrtus. 23. dēc.
10000 % 41 mf. 50 pf

